

הכנסת

הכנסת העשרים-וחמש מושב שני

**פרוטוקול מס' 374
מישיבת ועדת הכספים
יום שלישי, כ"ג באדר ב' התשפ"ד (02 באפריל 2024), שעה 11:30**

סדר היום:

1. הצעת צו החברות הממשלתיות (הכרזה על אינטרסים חיוניים למדינה בחברת דואר ישראל בע"מ), התשפ"ד-2024
2. הצעת אישור דרך ההפרטה והשקעת בעלים בחברת דואר ישראל בע"מ בדרך של הסבת ההלוואות שהועמדו על ידי המדינה לחברה להשקעות הון לפי סעיף 59 ב(ח) לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975
3. הצעת צו החברות הממשלתיות (הכרזה על אינטרסים חיוניים למדינה בחברת בנק הדואר בע"מ), התשפ"ד-2024

נכחו:

חברי הוועדה:

משה גפני – היו"ר
ינון אזולאי
ולדימיר בליאק
אלי דלל
אימאן ח'טיב יאסין
אחמד טיבי
סימון מושיאשוילי
חנוך דב מלביצקי
משה סולומון
חווה אתי עטייה
חמד עמאר
אורית פרקש הכהן
יצחק קרויזר
אליהו רביבו
מיכל שיר סגמן

חברי הכנסת:

יפעת שאשא ביטון

מוזמנים:

השר במשרד המשפטים דוד אמסלם
שר התקשורת שלמה קרעי
עינבל משש – מנכ"לית משרד התקשורת
אורן לביאן – סמנכ"ל בכיר ומנהל ומינהל הדואר, משרד התקשורת
ברוריה מנדלסון – עו"ד, היועצת המשפטית, משרד התקשורת
מוטי סטולוביץ' – ראש מטה מנכ"לית משרד התקשורת
ינקי קוינט – מ"מ מנהל רשות החברות הממשלתיות
יובל יעקבי – סגן מנהל רשות החברות הממשלתיות
אביטל בירגר – עו"ד, יועצת משפטית בפועל, רשות החברות הממשלתיות

מייסד חאג' יחיא	–	עו"ד, רשות החברות הממשלתיות
צרויה סיקרון	–	עו"ד, רפרנטית חברות ממשלתיות, משרד המשפטים
צרויה סיקרון	–	עו"ד, רפרנטית חברות ממשלתיות, משרד המשפטים
נועם דן	–	רכזת תקשורת, אגף התקציבים, משרד האוצר
נועם שרלו בריגה	–	רפרנט תקשורת, אגף התקציבים, משרד האוצר
מישאל וקנין	–	יו"ר דירקטוריון חברת דואר ישראל
דוד לרון	–	מנכ"ל חברת דואר ישראל
שמעון פרג'ון	–	יו"ר ארגון העובדים של דואר ישראל
אייל שמואלי	–	ראש מועצת כפר ורדים
חיים רואש	–	סגן ראש העיר נהריה
ד"ר יפעת סולל	–	עו"ד, ראש תחום כלכלה וחברה, מכון זולת
יורם בונן	–	עו"ד, יועץ משפטי, מסר, הדואר הישראלי החדש
איילה יהלומי לוזון	–	מטה משפחות החטופים
יובל דנציג	–	מטה משפחות החטופים
עמית שם טוב	–	מטה משפחות החטופים
דניאל רון	–	מטה משפחות החטופים

ייעוץ משפטי:

שלומית ארליך

מנהל הוועדה:

טמיר כהן

רישום פרלמנטרי:

אהובה שרון, חבר תרגומים

רשימת הנוכחים על תואריהם מבוססת על המידע שהוזן במערכת המוזמנים הממוחשבת. יתכנו אי-דיוקים והשמיטות.

**הצעת צו החברות הממשלתיות (הכרזה על אינטרסים חיוניים למדינה בחברת דואר ישראל בע"מ),
התשפ"ד-2024****הצעת אישור דרך ההפרטה והשקעת בעלים בחברת דואר ישראל בע"מ בדרך של הסבת ההלוואות
שהועמדו על ידי המדינה לחברה להשקעות הון לפי סעיף 59 ב(ח) לחוק החברות הממשלתיות,
התשל"ה-1975****הצעת צו החברות הממשלתיות (הכרזה על אינטרסים חיוניים למדינה בחברת בנק הדואר בע"מ),
התשפ"ד-2024**

היו"ר משה גפני:

אני מחדש את הישיבה.

על סדר היום הצעת אישור דרך ההפרטה והשקעת בעלים בחברת דואר ישראל בע"מ.

איילה יהלומי לוזון:

שלום לכולם. אני אחותו של אוהד יהלומי שנחטף מקיבוץ ניר עוז באותו בוקר נוראי. כל המשפחה שלו נחטפה. בסופו של דבר אשתו ושתי הבנות שלו הצליחו להימלט ברגע האחרון, רגע לפני הכניסה לרצועה. האחיין שלי בן 13, איתן יהלומי, חזר אחרי 52 ימים. אוהד עדיין שם. בפעם האחרונה שהוא ראה את המשפחה שלו, היא נחטפה לנגד עיניו.

יובל דנציג:

כבוד השר קרעי, כדאי שתקשיב. אנחנו מדברים גם אליך.

איילה יהלומי לוזון:

אח שלי 179 ימים בשבי של אויב מר ואכזר וכל חטאו הוא שהוא גר בקיבוץ ניר עוז, בחבל ארץ שהפך להיקרא עוטף עזה. אחי הוא אזרח מדינת ישראל כמו עוד 133 חטופים אחרים שזכותם שהבית הזה יילחם בכל הכוח והיכולת שלו להשבתם הביתה. תהליך הריפוי של המשפחה שלי לא יושלם עד שאוהד יחזור וכך עוד 133 משפחות. זו הזכות שלו וזו החובה של הבית הזה.

אני אימא לילד בן שנתיים ואני תוהה איך אני שגדלתי על אהבת הארץ הזאת – אני נולדתי בחבל ימית, הוריי ממייסדי מושב דקל בפתחת שלום – אני גדלתי על כל מה שאנחנו מכירים שהוא הבסיס של החברה הישראלית ואני לא יודעת איך אני הולכת לשלוח את הבן שלי לצבא, כן, ילד בן שנתיים וכבר אני חושבת על זה, איך אני אשלח את הילד שלי לצבא אם אזרחים לא מצליחים להשיב הביתה. האנשים שנחטפו, כמו אחי, בסך הכול גרו בחבל ארץ של העוטף או רקדו במסיבה או רכבו על אופניים. זה הכול. זה כל חטאם.

אימא שלי בת 76 עם דמיון מודרך איך אח שלי שורד שם. אני כבר לא עם דמיון מודרך. נשבר לי הלב. הוא מעונה, הוא סובל, הוא פצוע. הוא אלטרואיסט, תורם, חושב על האחר לפניו, ואני תמיד תוהה מה הוא היה עושה אם זה לא היה "נוגע" במשפחה שלו אבל זה נוגע בכולנו כחברה והכי הרבה זה צריך לגעת בבית הזה. הבית הזה, המשכן הזה, לא יכול לצאת לשום פגרה לפני ההשבה שלהם. בעוד שבוע בדיוק אוהד יחגוג 50. הוא יהיה בן 50 ואני עכשיו נקרעת איך אני ואחותי ובת הזוג של אחי ואימא שלי, איך אנחנו הולכים לציין את זה, האם אפשר לעבור ליד זה? אנחנו אמורים לחגוג יחד איתו. אם מישהו היה אומר לי שחצי שנה אחרי אותה שבת נוראית אני עדיין לא אזכה לראות את אחי שאני מעריצה, שהוא החבר הכי טוב שלי, אני עובדת איתו 17 שנים והוא חסר לי כל יום וכל מה שאני מרגישה זה שהוא מעונה וסובל ואני לא מרגישה שנעשה כאן מספיק כדי להשיב אותו חזרה. לי יש תקווה, וכך גם לכל המשפחות, אבל אנחנו צריכים עזרה וחתירה לפעולה בכל דרך אפשרית.

יובל דנציג:

שלום לכם. אני הבן של אלכס, אדם בן 75 שנחטף. אם אני יכול להעיר הערה, כאשר אנחנו מדברים, יהיה נחמד אם תסתכלו עלינו ויהיה נחמד שתרימו את הראש מהטלפונים. זה יהיה קצת יותר מכבד אותנו.

אבא שלי בן אדם בן 75 שנמצא במנהרות כבר כל הימים האלה. בהתחלה עוד דיברנו על תרופות, בהתחלה עוד חשבנו שזה יהיה אירוע קטן שיארך כמה שבועות. אני לא יודע איך הוא שורד את חצי השנה הזאת ואם הוא בכלל שרד אותה. אני נע מתקווה אבל אתם לא עוזרים לנו בכך שתהיה לנו תקווה. אתם משתינים מהמקפצה כל בוקר. אתם מרשים לעצמכם לעשות דיונים על פגרות, לעשות דיונים על דברים אחרים. אתם מרשים לעצמכם לדבר על שטויות ולדבר על דברים שהם לא רלוונטיים לאף אחד במקום לדבר על החטופים, במקום לדבר על החיילים כשאתם הולכים לצאת לפגרה ולהשאיר אותם בחזית, במקום לדבר על המילואימניקים, במקום לדבר על כולנו, על העם הזה השבור. אתם חושבים שאתם תצאו עכשיו לחודש וחצי ואתם תיסעו לחוץ לארץ.

חבר הכנסת גפני, תקשיב לי בבקשה. אתם חושבים שעכשיו תצאו לפגרה, תיסעו לחוץ לארץ, תיסעו לחופשות כמו שהחבר הנכבד שנכנס ומפריע לי כבר עשה על חשבוננו סיבוב בחוץ לארץ. אתם חושבים שזה מה שאתם תעשו. אנחנו לא ניתן לכם לעשות את זה כי יש גבול. אתם יושבים בבית הזה בשבילנו. אתם יושבים בבית הזה ואתם עובדים אצלו. אתם חייבים לו את חייו. אתם חייבים לכל השאר את החיים שלהם ולכן אתם לא תצאו לפגרה כי יציאה לפגרה היא חוצפה שאין כדוגמתה. יש גבול למה שאתם יכולים לעשות. נבחרתם, נכון, אבל יש מה שאתם יכולים לעשות. אתם לא תצאו לשום פגרה. אני לא רוצה בחירות עכשיו כי זה לא רלוונטי. אתם צריכים להחזיר אותם. אתם נבחרתם, אתם תחזירו אותם. אל תצאו לפגרה, אל תצאו לחגים כמו שלנו לא יהיו חג. אני לא אוכל לשבת סביב שולחן הסדר כמו שאני רגיל לעשות בכל שנה כי אבא שלי לא כאן ואני צריך לחשוב מה הוא אוכל. אתם לא תצאו לשום מקום אלא אתם תשבו יומם ולילה כמונו ואת החגים לא תחגגו ולא תחיו את החיים שלכם עד שהם יחזרו הביתה. כל אחד מכם. אתם תקשיבו לנו ותרימו את העיניים ותסתכלו עלינו ותפסיקו להסתכל באדמה כי אתם הבאתם אותם למצב הזה ואתם תוציאו אותם מהמצב הזה. כל אחד, אם הוא בקואליציה ואם הוא באופוזיציה שצריכה ללחוץ על הקואליציה לעשות משהו.

אתם יושבים ואתם מתדיינים על שטויות ואתם נוסעים לחופשות ואתם לא רואים אותנו ממטר. יש גבול לכל תעלול. אתם רוצים שהמדינה תבער, אתם תביאו את המדינה לבעור. אנחנו לא רוצים להבעיר את המדינה אלא להחזיר אותם הביתה.

חצי שנה אני מסתובב בכל העולם בשביל מדינת ישראל, מדבר על אבא שלי. עוד מעט יום השואה ואבא שלי הוא מייסד המסעות לפולין. ביום השואה אני נוסע בשם מדינת ישראל כדי לדבר בשם מדינת ישראל, אז אתם תדברו בשמנו ותייצגו אותו כמו שצריך ולא כמו שאתם עושים. זה פשוט לא הגיוני שאתם חושבים שאתם תצאו לפגרה של חודש וחצי. אני אומר לכם עכשיו חגיגת שאתם לא תצאו לשום פגרה. כל אחד מכם שינסה לצאת לפגרה, אנחנו נוציא את החיים שלו כמו שהוצאתם את החיים שלהם. תודה.

עמית שם טוב:

אני בן 24, זה אח שלי עומר שם טוב שיצא למסיבה. כבר עברו 179 ימים שאח שלי לא רואה אור. יש לו צליאק ואסטמה. אין לו משאף. לפי מה שהבנתי משותפו לשבי, איתי רגב, מה שלרוב הם אכלו היה לחם, פיתה. כצליאק הוא לא יכול לאכול את זה אבל הוא אוכל כי הוא חייב לשרוד.

איתי רגב היה בשבי 54 ימים. אני לא יודע איך השיקום אצלו עובד אבל כנראה לא יהיה אותו הדבר לעומר. 179 ימים זה משהו שהרבה יותר קשה להתגבר עליו. נקווה שלא נגיע ל-200 ימים, כמובן בעזרתכם ובעזרת השם.

עומר יעבור שיקום ארוך מאוד. הוא לא יוכל לעבוד, לקנות דירה. הוא צעיר, הוא רק השתחרר משירות צבאי. אתם תוכלו לדאוג לו? הוא יקבל כספים?

קריאה:

שקודם יוכל לחזור.

עמית שם טוב:

ברור. הוא יחזור בקרוב. יהיה איך לעזור לו? אתם תוכלו לממן אותו בדרך כלשהי? לממן טיפולים? תהיה דרך לעשות זאת? כמובן שקודם יחזור. תודה רבה.

דניאל רון:

הייתי טייס בחיל האוויר במחזור של רון ארד. אני רוצה לספר לכם על שניים מהמחזור שלי שאינם איתנו. אני אתחיל מדני וייס חברי, כאח לי, שנפל ומקום קבורתו לא נודע. דני נהרג בתאונת מטוס, התנגשות מעל הים, שרידיו לא נמצאו. יש לו מצבה אבל מקום קבורתו לא נודע. מצבו טוב בהשוואה לרון. דן לא השאיר אחריו אישה או ילדים. רון, לפני 37 שנים, יצא למשימה בשטח אויב, נפל בשבי המחבלים, היה קשר איתו, השאיר מאחוריו את אשתו תמי ואת בתו יובל בת שנה ושלושה חודשים שיש לה רק תמונה כשהיא על הכתפיים של אבא אבל היא לא זכתה להכיר אותו ואבא שלה גם לא הכיר את בתה, את הנכדה שלו, ולמה? כי הפקרנו אותו. מה רון אומר כאן בשלט הזה: אל תשאירו גם אותם לבד. לא למדנו את הלקח.

יושבים כאן יושב-ראש הוועדה ושרים נכבדים ועוסקים בעניינים שהם ברומו של עולם. הפרטת הדואר, מאוד חשוב בימים כתיקונם. רבותיי נבחרו הציבור והשרים שעובדים אצלנו, אצל העם, אתם לא משרתים את העם שלכם ולא מבינים היכן אתם נמצאים. עזבו פגרה. את מי מעניין עכשיו הפרטת הדואר? לא תעמוד על דם רעך. אנשים נמקים. כמו שאמר אחד הבכירים, אנחנו מאבדים אותם כל יום שעובר ואנחנו, עולם כמנהגו נוהג. בעוד כשלושה שבועות נשב סביב שולחן הסדר, אחדים ישאירו כיסא אחד לאלה, מי שחבר של רון ארד מקורס הטיס כמסורת משאיר גם כיסא אחד לרון ארד, אבל מה עם 134 אחרים שאנחנו לא יודעים איך כאשר אנחנו מפקירים אותם לא בטוח בכלל שהם יחזרו בארונות? אם חלילה יהיו כמה עשרות מקרים של אב שבתו אחרי כל מה שעבר עליה, ואנחנו יודעים מה עבר עליהם שם, מה הזוועה והאונסים שעברו עליהם, אם הוא יחשוב שהוא לא יודע אם היא עברה במחילות של פילדלפי ועכשיו היא אי שם באיראן בצינוק או היא חיה או מה עלה בגורלה, לא ידע, היא תישאר בחזקת נעדרת כמו שעלה בגורלו של רון ארד.

אני לא נבחר ציבור, איך אני אוכל להיות עם עצמי אם אני אדע שלא הפכתי את העולם ועצרתי את הדיונים המטומטמים האלה שרצים כאן בשביל לומר עצרו הכול, עזבו פגרה, עזבו הכול? למען השם, אל תעמדו על דם רעכם. לצורך העניין, כאשר מנהלת הוועדה שאלה אותי מאיזו משפחה אני – אני מהמשפחה של אשתי, ילדי, נכדי ואחיי. אני לא מהמשפחה בקרב ישירה אבל מה זה צריך להיות? זאת בעיה של המשפחות, הן צריכות להגיע ועוד 10 שנה או אולי, והשאר דנים בדואר ובהפרטות? מה זה מעניין מי יושב-ראש הדואר ואם הדואר הופרט או לא? תעצרו הכול ותעשו את מה שצריך.

אני לא מדבר על פגרה אבל איך אתם יכולים לישון בלילה ולקום בבוקר כשזה קורה, ולומר את שלושת התפילות ביום ופרקי תהילים? איזה מצפון יש לכן אדם לבוא ולומר מה אני עשיתי היום כדי שבחג החירות הזה אני אוכל לשבת ויהיה חירות גם לעוד 134 אנשים ומשפחותיהם? למי שעדיין חי, שיחזור למשפחתו אם אפשר עדיין להציל, ולמי שלא חי, שיבוא לקבר ישראל. כן, גם גולדין ושאלו מחכים כבר שנים להגיע ומשפחותיהם מחכות שיגיעו למנוחה בקבר ישראל ואנחנו ממשיכים לדון בהפרטת הדואר. סליחה, התבלבלנו ואנחנו צריכים להתעשת עכשיו.

כבוד השרים וכבוד היושב-ראש וחברי הכנסת וכל אחד מהאזרחים צריך לשאול את עצמו מה הוא עשה לא נכון כדי שזה יהיה אחרי חצי שנה. האם הוא היה יכול לומר לפני חצי שנה בערב חג שמחת תורה ששואה כזאת תיפול עלינו? שארגון קיקיוני, חמאס, מרצחים שפלים יבואו ויעשו קרקס מהמדינה שלנו כי כולנו נרדמנו בשמירה, מראש הממשלה ועד אחרון האזרחים כאן. פישלנו, הפקרנו ועכשיו אנחנו ממשיכים בזה. איך אתם יכולים להיות כך? איך? תודה רבה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. אני מודה לכם. יש בעיה לעבור מהדיבורים שנאמרים כאן ויורדים עד תהומות הנפש ולחזור לעבודה השגרתית של הכנסת אבל אין ברירה.

דניאל רון:

יש ברירה.

יובל דנציג:

אין את המילה שגרה. תפסיקו להשתמש במילה הזאת. אין שגרה, אנחנו במלחמה. אין דבר כזה שגרה. כמו שלנו אין שגרה, לכם אין שגרה.

היו"ר משה גפני :

הפסקה חמש דקות.

דניאל רון :

תודה רבה על ההקשבה שלכם.

(הישיבה נפסקה בשעה 11:50 ונתחדשה בשעה 11:55).היו"ר משה גפני :

אני מחדש את הישיבה.

אנחנו צריכים להצביע על הרוויזיות.

שלומית ארליך :

אנחנו עוברים להצעת חוק שירותי הדת היהודיים. הוגשה רוויזיה על כל ההסתייגויות ונתחיל בהצבעות עליהן.

רוויזיה על הסתייגות מספר 1.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 2.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 3.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 4.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 5.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 6.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 7.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 8.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 9.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 10

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 11.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 12.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 13.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 14.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 15.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 16.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 17.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 18.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 19.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 20.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 21.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 22.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 23.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 24.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 25.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 26.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 27.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 28.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 29.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 30.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 31.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 32.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 33.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 34.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 35.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 36.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 37.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 38.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 39.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 40.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 41.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 42.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 43.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 44.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 45.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 46.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 47.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 48.

היו"ר משה גפני:

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני:

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך:

רוויזיה על הסתייגות מספר 49.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

שלומית ארליך :

רוויזיה על הסתייגות מספר 50.

היו"ר משה גפני :

מי בעד קבלת הרוויזיה? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

הרוויזיה לא נתקבלה

היו"ר משה גפני :

הרוויזיה לא התקבלה.

אנחנו מצביעים על אישור הצעת חוק שירותי הדת היהודיים (תיקון מס' 26), התשפ"ד-2024 כולל כל התיקונים שהתקבלו בוועדה כפי שהקריאו בדיון. מי בעד? מי נגד? מי נמנע?

הצבעה

אושר

היו"ר משה גפני :

הצעת החוק אושרה. תודה רבה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

נרשמה הסתייגות דיבור שלנו ושל ישראל ביתנו?

שלומית ארליך :

כן. נרשמה. גם של רע"מ וחד"ש-תע"ל.

היו"ר משה גפני :

אנחנו עוברים לסעיף הבא : הצעת אישור דרך ההפרטה והשקעת בעלים בחברת דואר ישראל בע"מ בדרך של הסבת ההלוואות שהועמדו על ידי המדינה לחברה להשקעות הון לפי סעיף 59ב(ח) לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975, הצעת צו החברות הממשלתיות (הכרזה על אינטרסים חיוניים למדינה בחברת בנק הדואר בע"מ), התשפ"ד-2024 והצעת צו החברות הממשלתיות (הכרזה על אינטרסים חיוניים למדינה בחברת דואר ישראל בע"מ), התשפ"ד-2024.

אני מקדם בברכה את השר אמסלם. בבקשה.

השר במשרד המשפטים דוד אמסלם :

ינקי, בבקשה תסביר את הפרטים. הכול ידוע. דואר ישראל, כבר יצאנו להפרטה שלו עוד כשאני הייתי השר הממונה על רשות החברות. לדעתי אז יצאנו על 25 אחוזים ועוד.

ינקי קוינט :

20 פלוס 20.

השר במשרד המשפטים דוד אמסלם :

רציתי לעשות את זה עקב בצד אגודל אבל מר הנדל חשב שהוא חכם גדול ולכן הוא לקח את זה ל-100 אחוזים. כרגע זאת המציאות. לא רציתי להתערב בזה. אנחנו כבר נמצאים לקראת הישורת האחרונה ואני מקווה שזה רק יעשה טוב למדינת ישראל ואזרחי מדינת ישראל.

היו"ר משה גפני :

מי מציג את הבקשה?

השר במשרד המשפטים דוד אמסלם :

יושב-ראש רשות החברות.

היו"ר משה גפני :

תציג את עצמך.

ינקי קוינט :

שלום. ממלא מקום מנהל רשות החברות.

ינון אזולאי (ש"ס) :

חשבתי שאתה מביא את ההפרטה של רשות מקרקעי ישראל שיותר בטוח שתעבור כאן. או סגירה של רמ"י.

חמד עמאר (ישראל ביתנו) :

אנחנו דנים עכשיו על רמ"י או על הדואר?

השר במשרד המשפטים דוד אמסלם :

על הדואר.

ינקי קוינט :

אנחנו כאן בהתאם לסעיף 59 בקשר לשלושה נושאים. נושא אחד הוא מתווה הפרטה, השני הוא המרת הלוואות המדינה להון בעלים והשלישי הוא אישור צווי האינטרסים החיוניים. זה נכון שב-2018 התחיל תהליך. ב-2020 יצאנו לדרך במתווה הפרטה שונה שאושר כאן בוועדה, 20 פלוס 20, 20 למשקיע אסטרטגי ועוד 20 שהייתה אפשרות להכניס מכירה נוספת או בהנפקה או בדרך של הגדלת האחזקה של המשקיע. מתווה ההפרטה שונה ואנחנו כאן כדי לאשר את זה.

אנחנו נמצאים בישורת האחרונה, ממש לפני קבלת ההצעות.

היו"ר משה גפני :

אתם מבקשים לאשר את זה.

ינקי קוינט:

כן.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אתה יכול לתת לנו יותר הסבר על ה-20-20?

השר במשרד המשפטים דוד אמסלם:

זה היה בעבר. הוא מספר את ההיסטוריה של העניין.

יובל יעקבי:

סגן מנהל רשות החברות. מצגת קצרה לרקע של העניין. חברת דואר ישראל, חברה ממשלתית שהיום מוחזקת 100 אחוזים על ידי הממשלה, שלושה מגזרי פעילות: דואר וקמעונאות - - -

היו"ר משה גפני:

למה דיברו איתי מהאוצר? ההפרטה היא אינטרס של האוצר?

השר במשרד המשפטים דוד אמסלם:

כל הפרטה היא גם נושא של האוצר.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

כל הפרטה מכניסה כסף לקופת המדינה אבל בסוף ההפרטה צריכה לעשות את הדברים הנכונים.

השר במשרד המשפטים דוד אמסלם:

אני אענה לך. כל דבר שזז במדינת ישראל, זה עניינו של האוצר, גם אם זה לא עולה כסף וגם אם זה עולה כסף. כרגע זה עניינה של רשות החברות כי אנחנו מקדמים את זה. זה בעצם עניינה של הממשלה. קיבלנו החלטה בממשלה והעברנו אותה בוועדת שרים. לכן אני מבקש, בוא תתקדם ינקי.

היו"ר משה גפני:

השר קרעי, בבקשה.

שר התקשורת שלמה קרעי:

אדוני היושב-ראש, מכובדי השר, חברי חברי הכנסת. אני אפתח בזה שאני בעד ההפרטה. אני חושב שההפרטה בסופו של דבר תעשה טוב למדינת ישראל, לשירות הגרוע ביותר שאזרחי ישראל קבלים כיום מהדואר. כמעט קרוב ל-300,000 תלונות בשנה מגיעות על השירות הלקוי. סגירת סניפים כאשר מאות אנשים עומדים לפעמים בתור ברחוב כדי לקבל חבילות. סגירת סניפים בפריפריה. בנתיבות סגרו סניף בשעת מלחמה.

אלי דלל (הליכוד):

יש שם עובדים טובים. אל תזלזל בהם. הבעיה היא ההנהלה.

שר התקשורת שלמה קרעי:

לא אמרתי העובדים. בוודאי שהבעיה היא ההנהלה. אין שום ספק בכך.

אימאן ח'טיב יאסין (רע"מ – הרשימה הערבית המאוחדת):

לא רק העובדים. צריך גם לדאוג גם לקטע של האזרחים ומה זה עולה לאזרחים.

שר התקשורת שלמה קרעי:

אני בעד ההפרטה דווקא בגלל זה. יספרו לכם כאן סיפורים, שאחוז התלונות ירד בשישה אחוזים ב-2023 לעומת 2022 אבל לא יספרו לכם ששיעור הלקוחות ירד ב-25 אחוזים. את זה לא מגלים. 25 אחוזים פחות מהלקוחות בשנת 2023 לעומת 2022 בגלל השירות הגרוע. לאנשים פשוט נמאס. מציגים כאילו יש רווחים לדואר אבל לא מציגים את המספרים שמראים שיש ירידה בליבת הפעילות, במחזור של החבילות, במחזור של דואר. בכל זה יש ירידה משמעותית ואגב, זו ירידה עקבית לאורך השנים האחרונות. לכן ההפרטה הזאת חשובה. משקיע שיבוא, יהיה אכפת לו להשקיע בדואר, לדאוג לאזרחי ישראל, לדאוג לשירות. היום לא אכפת להם. גם אם יש מישהו שכושל בתפקיד, בג"צ בסוף משאיר אותו בתפקיד שלו ולא משנה מה.

לכן ההפרטה חשובה. חשוב שהיא תהיה מהר.

משה סולומון (הציונות הדתית):

חשוב שיהיה מי שיגן על האזרח ועל העלויות.

שר התקשורת שלמה קרעי:

בוודאי. הרישיון של הדואר ממשיך להיות בתוקף. אמנם בעניין הזה של סגירת סניפים בפריפריה האוצר התעקש על כך שזה יהיה כל עוד החברה היא ממשלתית. לאחרונה אני תיקנתי את הרישיון והכנסנו מנגנון שמקשה עליהם לסגור סניפים בפריפריה. לא שהם לא עושים אלא הם בכל זאת עושים זאת ואנחנו מטילים עיצומים ושימועים, אבל המנגנון הזה של פריפריה שנתנו לה עדיפות ברישיון, כרגע זה בתוקף רק כל עוד החברה היא ממשלתית. אני מאמין שבשוק הפרטי, בשוק החופשי, כאשר משקיע יבוא ומוכן להשקיע הרבה כסף בדואר, הוא גם יהפוך אותו לאטרקטיבי, ליעיל, לשירותי, לכה של משאיר אנשים שעומדים בחוץ שעות ארוכות ולא אנשים שמגיעים עם תור שהזמינו מראש ומחכים שעה וחצי למרות שהזמינו תור.

אני בעד ההפרטה כמה שיותר מהר כדי לשחרר את אזרחי ישראל מעולם של כאלה שלא מצליחים לתת את השירות הזה.

ינקי קוינט:

אני רק אעמוד על התועלות. קודם כל, תועלת של אזרחי ישראל כי השירות ישתפר. תועלת של ממשלת ישראל בעצם זה שהיא מפריטה חברה שנמצאת בעולם תחרותי. החברה הייתה על סף חדלות פירעון ולכן המדינה גם הזרימה חלק ממה שאתם נדרשים לאשר כאן וזאת ההמרה של ההלוואות להון בעלים. אם זה יימשך, המדינה עשויה להיאלץ להזרים הון נוסף לחברה ואין לזה הצדקה. לכן אנחנו חושבים שההליך הזה הוא מאוד מאוד חשוב ומאוד מאוד נכון. ההנהלה רתומה, העובדים רתומים לכך וגם התנאים שלהם ישתפרו בהכרח, הפעילות תגדל ואני חושב שזה וין-וין לכולם.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

כמה עובדים יש בדואר?

ינקי קוינט:

בין 3,600 ל-3,700.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

זה אומר שהמדינה מוותרת על ההלוואה שלה והופכת את זה להון של החברה?

ינקי קוינט:

כמו מניות. היא תקבל בתמורה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

בכמה כסף מדובר?

ינקי קוינט:

319 ועוד 180.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

מיליוני שקלים?

יובל יעקבי:

קרוב לחצי מיליארד שקלים.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

חצי מיליארד שקלים שהמדינה מוותרת.

ינקי קוינט:

היא לא מוותרת.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אני רק רוצה להבין את המנגנון. כאילו מוותרת על פירעון ההלוואות ששמו מתקציב המדינה. זה לא יחזור למדינה מהתמורה שבמכירה?

יובל יעקבי:

זה יחזור מהתמורה.

דיברנו על ההצדקות להפרטה.

היו"ר משה גפני:

מה זאת אומרת יחזור? לא הבנתי.

ינקי קוינט:

אתה תקבל את התמורה. כאשר אנחנו נמכור את החברה, אתה מקבל את החברה לאחר ההלוואות.

השר במשרד המשפטים דוד אמסלם:

הכסף נכנס למדינה.

שר התקשורת שלמה קרעי:

המשקיע שיבוא להשקיע, אם יש הלוואה, ישקיע - - -

השר במשרד המשפטים דוד אמסלם:

אתה יכול למכור אותה עם החובות ואז ממילא הוא מקזז לך את זה.

יובל יעקבי :

זאת אומרת, כל תמורת ההפרטה הולכת לאוצר המדינה. דיברנו על ההצדקות להפרטה ועכשיו נדבר על ההליך הנוכחי. בהליך הנוכחי אנחנו מדברים על ארבעה יסודות מרכזיים: הראשון הוא אותו הסכם מימון שנחתם בספטמבר 2022 שכלל תוכנית הבראה ואת ההזרמות עליהן אנחנו מדברים היום מהאוצר כדי לייצב את החברה. הנושא השני הוא ההסכם הקיבוצי שרתם את העובדים שתומכים בהפרטה והם חלק משמעותי מאוד בהפרטה הזאת.

ינון אזולאי (ש"ס) :

תפרט קצת על ההסכם שהיה עם ה-1.7, היכן זה עומד היום ומה נשאר מזה.

יובל יעקבי :

אני אשמח אם האוצר יתייחס לזה. אני אסיים עם המצגת והאוצר יוכל להתייחס. התאמות רגולציה זה תהליך עמוק שנעשה לפני ההפרטה על ידי משרד התקשורת ושר התקשורת שבעצם יצר את המעטפת הרגולטורית ואת הנסיבות שתומכות בהפרטה. היה שם שימוע ציבורי, ועדה ציבורית ובסופו של דבר רישיון חדש שכבוד שר התקשורת חתם עליו. השיפור הפיננסי שאנחנו מדברים עליו.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית) :

בהסכם הקיבוצי, כמה מהפריפריה נפגעו? כמה עובדים בסניפים שהיו בפריפריה נאלצו לעזוב?

יובל יעקבי :

אם יש שאלות ספציפיות לגבי תכנית ההבראה, איזה עובדים פרשו ואיזה לא, אני אשמח שהחברה או נציגי העובדים יתייחסו אליה. אני לא יודע לדעת לרזולוציות האלה.

הליך ההפרטה הנוכחי. אנחנו מוכרים 100 אחוזים מהמניות וינקי הזכיר שהיה הליך קודם שנעצר של 20 אחוזים פלוס 20 אחוזים. הייתה עבודת מטה בממשלה והדרך הנכונה לעשות את זה היא במכירה של 100 אחוזים למשקיע פרטי. עובדי הדואר שותפים מלאים להפרטה ותומכים בה. ההפרטה משולבת בהסכם הבראה במימון ובתמיכת משרד האוצר ויצירת תשתית ומעטפת רגולטורית תומכת, הפרטה של משרד התקשורת. עליו דיברנו עליו עכשיו, אותו רישיון מחודש שנחתם בתחילת 2023.

הנושאים שמובאים היום לאישור ועדת הכספים. שלושה נושאים. מתווה ההפרטה, המרת הלוואות המדינה להון בעלים וכפי שהסברנו כרגע אנחנו מבקשים להמיר את זה להון כדי להעלות את תמורת האחזקה ומה שנקרא להפריט חברה בלי משקולת של חצי מיליארד שקלים חובות שיכולים לפגוע בהפרטה, וצווי האינטרסים החיוניים שמובאים על ידי שר התקשורת.

מילה את על מה הלאה. אנחנו נמצאים היום בתחילת אפריל 2024 אחרי עבודה מאוד מאומצת, בשלב של חדרי המידע. את הצעות המחיר אנחנו מצפים לקבל בפסח הקרוב ואחר כך נכריז על הזוכה המועדף והזוכה המועדף יצטרך להביא את האישורים הרגולטוריים, בעיקר מרשות התחרות וגורמי הביטחון. אנחנו מדברים על תהליך של מספר שבועות שיהיה בסוף הרבעון השני בעזרת השם, תחילת הרבעון השלישי.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי) :

כמה הצעות הוגשו?

יובל יעקבי :

כרגע בתהליך נשארו תשעה פונים. מתוך תשעת פונים, עוד מוקדם לומר יגישו הצעת מחיר אבל יש תשעה פונים שנמצאים בחדרי המידע.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי) :

שגם עמדו בתנאי הסף?

יובל יעקבי :

כן.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי) :

תשעה מקרים כאלה.

ינקי קוינט :

בתנאי הסף והפקידו ערבות.

היו"ר משה גפני :

למה באתם רק עכשיו לוועדת הכספים? מדברים על זה כבר זמן רב. למה רק עכשיו? אנחנו לא נסיים את הדיון הזה בדיון אחד. למה לא באתם קודם? האמת היא שזאת לא שאלה אליכם אלא לאוצר. כל דבר מביאים לנו ברגע האחרון. אתם יושבים על זה המון זמן ואתם מביאים אלינו שנאשר את זה ככה. מישהו מהאוצר כאן?

נועם דר :

כן.

היו"ר משה גפני :

למה כפיר בטט לא כאן?

נועם דר :

יש טיול אגפי. אני רכזת תקשורת ונמצא כאן גם נועם רפרנט תקשורת. שנינו כאן ונענה על כל השאלות שיופנו אלינו.

חמד עמאר (ישראל ביתנו) :

היושב-ראש שאל למה הבאתם את זה רק עכשיו.

נועם דר :

לא משרד האוצר מגיש אלא רשות החברות מגישה. זאת לא תשובה שאנחנו צריכים לתת.

נועם שרלו בריגה :

התשובה תינתן על ידי רשות החברות. הפנייה כאן היא פנייה של רשות החברות.

היו"ר משה גפני :

למה כפיר בטט פנה אלי? אני הבאתי את זה כי הוא פנה אלי.

נועם שרלו בריגה :

זה דיון דחוף וחשוב.

היו"ר משה גפני :

אתה יכול להסביר לו מה אני שואל?

ינוו אזולאי (ש"ס):

הוא שואל שאם זאת רשות החברות, למה הפנייה אליו הייתה מהאוצר. ואם האוצר פנה אליו, למה אתה עונה.

יובל יעקבי:

זה מתואם עם משרד האוצר ועם משרד התקשורת. כולם שותפים. הייתה פנייה ראשונה באוקטובר ואני חושב שהבשלות והקונצנזוס שנוצר סביב זה, גם בין השרים, התהליך הבשיל.

היו"ר משה גפני:

על ההפרטה דובר לפני אוקטובר.

יובל יעקבי:

אני אומר מתי הייתה הפנייה. אני יכול לומר רק ממתי שאני נכנסתי לתפקיד.

ינקי קוינט:

באוקטובר הייתה פנייה.

קריאה:

היה כאן גם דיון לפני אוקטובר. אתה צודק.

יובל יעקבי:

בכל מקרה, הייתה התקדמות מאוד משמעותית בשבועות האחרונים בשיתוף של משרד התקשורת, השר אמסלם, רשות החברות, משרד האוצר. הייתה התקדמות ולכן אנחנו כאן.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אני רציתי לדעת אם יש כאן נציג של רשות התחרות. יש כאן אירוע משמעותי בנושא של ההפרטה הזאת. הרי היה אירוע של דפוס בארי אחרי אירועי ה-7 באוקטובר לגבי העובדה שבעצם פסלו את היכולת של דפוס בארי להשתתף במכרז הזה משיקולים של תחרות. מדובר כאן על היבטים של ההפרטה הזאת מבחינת התחרות ואני חושבת שזה מאוד משמעותי לקבל מהגוף הזה את התרומה שיש בהיבטים האלה להפרטה. בסוף גוף הדואר הוא גוף של מונופול בחלק מהמקטעים של הדואר והוא מתחרה איתו.

ינקי קוינט:

את שואלת על דפוס בארי או על הדואר?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

על הכול. אני רוצה שרשות התחרות תסביר. דפוס בארי העלה שאלה אחת של הפסילה שלו אבל עצם ההפרטה, כשאתה מפריט גוף שהוא סוג של מונופול בתחומים מסוימים, האם הוא מונופול, במה הוא מונופול, איך יפקחו על השירות שלו אחרי הפרטה. אם יש משהו שאני יודעת זה שהרבה פעמים מונופול פרטי הוא יותר גרוע ממונופול ממשלתי. אני רוצה לקבל את התשובות לשאלות האלה.

ינוו אזולאי (ש"ס):

השרים פתחו ואמרו שהם בעד הפרטה ואני פותח ואומר שאני נגד ההפרטה. אני נגד ההפרטה בכלל. בהסתכלות שלי בהפרטה היא שבסופו של דבר המדינה מוכרת את כל נכסיה והכול בידיים פרטיות. יום אחד כאשר לחברה זה לא משתלם, היא נסגרת. יום אחד המכתב לא הגיע כי היו כמה חברות שלא התאים להן הדואר באותו זמן. אם כן, אני קודם כל נגד הפרטה. אני נגד הפרטה גם בגלל שפוגעים בחלשים ואף אחד לא מתחשב בהם במקום שלא ישתלם. זה אולי מתחבר למה שקרויזר אמר והוא ירחיב על כך, בנושא הפריפריה. אנחנו מדברים על צמצום עובדים, חשוב לדעת כמה בפריפריה נפגעו וכמה סניפים נסגרו.

אתם יודעים מה? גם כמה סניפים נפתחו לאחרונה בפריפריה. כמה עובדים צומצמו. סבתא שלי שגרה ברכסים בגיל 80 פלוס צריכה ללכת לדואר ופעם היה לה ליד הבית מקום לקבל דואר אבל היום אין לה אותו. מה עושים איתה? אמר השר שלפי הנתונים יש ירידה של שישה אחוזים בתלונות אבל הוא אמר עוד נתון והוא שפחות מ-25 אחוזים לקוחות מגיעים לדואר. לאן הלכו הלקוחות האלה? לא באמת הייתה ירידה של שישה אחוזים. להפך, הייתה עלייה. אותם אנשים מבוגרים גם לא יודעים איך מתלוננים. את זה לקחתם בחשבון?

כשאנחנו באים כאן להפרטה, אנחנו חושבים רק איך להכניס כסף למדינה אבל מה עם האנשים האלה? מה עם העובדים? תגידו לי, כן, עושים. יש את בנק הדואר, כמה סניפים נסגרו בבנק הדואר? זה המקום אליו מכניסים כל חודש את הקצבאות ומה יעשו עכשיו אותם אנשים שהיו הולכים כל 28 לחודש ומביאים את הקצבה שלהם? מה קורה איתם עכשיו? לאן הם הולכים? יש להם מענה?

שכנעו אותי בדברים האלה, נמשיך לשאול הלאה ואז נראה אם בכלל כדאי לאשר את ההפרטה הזאת.

עוד שאלה קטנה. מההפרטה הזאת כאשר נכנס כסף למדינה, יש מישהו בדואר שמרוויח משהו מהבונוס הזה? יש איזה בונוסים שמחולקים? יש משהו? שימו לנו את הכול על השולחן. כמה האוצר מרוויח מכל זה? ההנהלה? העובדים המסכנים, האם הם מרוויחים? אם תחלקו את הכול גם לעובדים המסכנים, אין בעיה, יש על מה לדבר אבל אם אותם עובדים דווקא הם נפגעים, קשה לדבר.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

יותר מזה, ינון. תודה אתה מעלה את הנושא. אני רוצה לחזק אותו וזה לא קורה כל יום.

היו"ר משה גפני:

אני אאפשר. חמד עמאר ואחר כך קרויזר.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אנחנו מדברים על 3,850 עובדים. חשוב לי לדעת - אחרי ההפרטה וההסכמים שאתם עושים עם אלה שיזכו - על כמה עובדים אתם מדברים שיישארו בחברה. ראיתי כאן פיטורים של 500 עובדים, של 1,050 עובדים.

קריאה:

דווקא כאשר החברה הייתה חברה ממשלתית היה צמצום של 1,000 עובדים.

ינון אזולאי (ש"ס):

גם אז שאלנו את השאלות האלה והתנגדנו לזה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אני רוצה לדעת, בהסכם שאתם תחתמו איתם, כמה עובדים יישארו, כמה סניפים יישארו במיוחד בפריפריה. אני לא רוצה שהדואר יהפוך לעשירים. בדרך כלל כאשר חברה פרטית לוקחת משהו, מה שבסוף אכפת לה זה כמה היא תרוויח בסוף השנה, כמה היא תרוויח בסוף החודש וכמה יישאר לבעלים בסוף החודש. לא אכפת לה מה יקרה בפריפריה או מה יקרה עם אותו קשיש שקיבל כל חייו את הקצבה שלו בבנק הדואר ועכשיו הוא בן 90 ואיפה הוא יקבל אותה אחרי שיסגרו לו את בנק הדואר? אנחנו יודעים שרוב האנשים שהולכים לבנק הדואר הם אנשים מאוד חלשים. הם לא אנשים חזקים שבבנקים מקבלים אותם ונותנים להם הלוואות מאחר ויודעים שיש להם הכנסה טובה. מה עושים עם אותם אנשים שבבנק הדואר? היום מי שמטפל בהם בדרך כלל זה הדואר וחשוב לי מאוד לדעת האם נגיע למצב שבכל הפריפריה אין בכלל דואר? בהסכם שיהיה, מה יחייב את החברה להשאיר את הדואר בפריפריה, ביישובים החלשים? זה יהיה בחוזה שלכם או לא יהיה בחוזה שלכם?

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

אני ממשיך היכן שהפסקתי קודם. ראינו את זה גם בדיון שהיה אפילו על הבנקים. ראינו שהפריפריה, אפילו הסניף, השטח, המטר המרובע בתוך הסניף של הבנק בפריפריה, החברה מצמצמת כי פחות משתלם לה להחזיק שם, לשלם ארנונה ולהחזיק עובדים. בסוף אנחנו רואים שהמדינה, במקום לייעל, להתייעל ולשנות תרבות ארגונית ותרבות ניהולית, הכי קל לה למכור ולהיפטר. מי נדפק מזה? מי ייתן שירות לתושבי שעל ברמת הגולן? איך הוא יקבל מכתב? תושב הערבה. אנחנו רואים שהפריפריה, מי שסובל זה הקצה, זה החלש, זאת הזקנה שתלך ותקבל שירות בבנק הדואר או את השירות הנוסף שיש בדואר בכרמיאל. בסוף זאת התוצאה, ומה הרווח בזה? מי מרוויח מזה? בסוף אנחנו רואים שהכול מתנקז לתוך המרכז.

אני אומר שוב שבמקום שהמדינה תיקח את השירות שהיא מחויבת לספק לאזרחים שלה ותתייעל ותייעל, היא מוכרת. היא נפטרת מנכסים בשביל איזה רווח שיהיה לה כרגע כי צריך לסגור איזושהי פינה. אותם תושבים בקצה, תושבים חלשים שאף אחד לא מגיע לייצג אותם והם גם לא יכולים להגיע לכאן כדי להביע את הדעה שלהם כי להגיע לדיון בוועדת הכספים בכנסת זה אומר שנגמר יום העבודה. אותו אדם לא מגיע מהמרכז. הקול של האנשים אלה לא נשמע כאן והם אלה שבסוף משלמים את המחיר.

בנוסף לזה אני אומר שאם הנושא הזה היה כל כך חשוב לאוצר או למי שמקדם את האירוע הזה, היה מגיע לחברי ועדת הכספים. כשיש נושא מסוים חשוב, מגיעים לחברי ועדת הכספים, קובעים פגישה, מסבירים את הנושא, מסבירים יתרונות, חסרונות, מציגים איך באה לידי ביטוי השמירה על האינטרס של האזרח כי אנחנו כאן בסוף נבחר ציבורי וצריכים לייצג את האזרחים גם בפריפריה, גם בקצה וגם במרכז אבל הם מגיעים אלינו כדי לומר מה המטרה ומה החשיבות. אלי אף אחד לא פנה. יש כאן חבר ועדת כספים אחר שפנו אליו בנושא הזה?

ינון אזולאי (ש"ס):

משרד האוצר פנה אל הרב גפני.

היו"ר משה גפני:

משרד האוצר פנה אלי.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

גם אלי.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

אולי לחברי הכנסת הפשוטים לא הגיעו.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אלי הגיעו.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

אתה לא פשוט.

ינון אזולאי (ש"ס):

אתה רכז האופוזיציה.

יצחק קרויזר (עוצמה יהודית):

אני לא מכיר את היתרות ואת החסרונות של הדבר הזה. מהניסיון אנחנו יודעים שבסופו של דבר מי שגר בקצה, בפריפריה, האזרחים החלשים, הם אלה שמשלמים את המחיר.

ינון אזולאי (ש"ס):

יכול להיות שבגלל שאתה גר בפריפריה, עוד לא הגיע אליך.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

באופן כללי אני לא מתלהב מהפרטות. במקרה זה המצב כנראה מחייב אותנו להיענות לבקשה. ראשית, אני בשנים האחרונות, יחד עם חברי שהיה חבר כנסת, עסקנו רבות בנושא סניפי דואר בחברה הערבית ולאחרונה אנחנו עוסקים בנושא סגירת סניפי הדואר בחברה הערבית. קודם פתיחת סניפים ועכשיו סגירתם. יש יישובים בהם אפילו אין את תיבות הדואר. לכן השירות הזה לא קיים. דיברתם על הפריפריה ועל החברה הערבית וכל הזמן מצמצמים את השירות שהוא שירות חיוני.

ינון אזולאי (ש"ס):

לכן אני שואל מהמקום הזה האם לא היה נכון לא להפריט אלא לייעל את המערכת עצמה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

זה בגלל ניהול לקוי.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

אנחנו מכירים את ההבחנה ומסכימים עליה. עכשיו על השולחן ההצעה הזאת של ההפרטה, או שמקבלים אותה או שחברת הדואר ממשיכה להתבוסס בכישלון ובחוסר ההצלחה במתן השירות. ראשית, זה נותן אופק וביטחון תעסוקתי גם לעובדים.

משה סולומון (הציונות הדתית):

לא תמיד. כשיש הפרטה, יש כדאיות וכשיש כדאיות - יש פיטורים.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

בלי ההפרטה הזאת אנשים לא יקבלו משכורת.

משה סולומון (הציונות הדתית):

צריך לבחון את זה.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

יכול להיות שאדוני לא שמע מה אמרתי בהתחלה. אמרתי שאני מתנגד להפרטות בכלל אבל במקרה זה אני משנה את דעתי.

משה סולומון (הציונות הדתית):

אחר כך אני אתייחס.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

הנקודה השנייה. החברה, כמו שאמרתי בהתחלה, לא מצליחה להחזיק את הסניפים וגם לא את הסוכנים וזה בגלל שפשוט אין זרימה, אין כסף. אם לא תהיה הפרטה, כל חברי הוועדה יודעים שהיא תיכנס לחדלות פירעון פעם שנייה ואנחנו לא רוצים שהיא תיכנס לחדלות פירעון פעם שנייה.

מה יקרה אחרי ההפרטה. אחרי ההפרטה החברה אומרת שהיא תקדם תוכנית השקעה של מעל 100 מיליון שקלים באוטומציה ומערכות לשיפור רמת השירות וכדומה. אני מקווה שבסופו של דבר זה אכן מה שייעשה אבל ברירת המחדל כאן היא לקבל את ההפרטה למרות אי ההתלהבות מהעקרון.

היו"ר משה גפני :

בהתחלה אמרת דברים מאוד חכמים.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל) :

גם בסוף.

היו"ר משה גפני :

בסוף אנחנו היהודים אומרים בלי נדר. זאת אומרת, מה יהיה הלאה, אחרי שתהיה הפרטה.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל) :

אצלנו הערבים אומרים אינשאללה. אני לא יודע מה יש עתיד אומרים אבל אתה ואני סיכמנו.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

צריך לתכלל את מנעד הידע.

אלי דלל (הליכוד) :

באופן כללי אני בעד הפרטות. אני חושב שמדינה – ובאתי מרשות מקומית – לא יכולה ואין לה את היכולת ואת המיומנות לנהל אפילו מסעדה קטנה או לנהל חברות קטנות. יש עם זה בעיה כשזה נוגע לרשות מקומית ועל אחת כמה וכמה במדינה. מצד שני, מדינה צריכה לתת שירות לאזרח וזה צריך להיות שירות טוב לאזרח והיא צריכה ליצור את החוקים, את הכללים ואת התקנות איך אותן חברות יתנו שירות לאזרח שהמדינה לא תמיד יכולה לתת אותו אם זה בנושא רווחה, וראינו לא מעט הפרטות בנושא רווחה. לכן אני חושב שאין ברירה אלא יש צורך לקדם כאן את ההפרטה. בשנה שעברה קיימנו דיונים.

אמרו כאן קודם שהדואר מרוויח. לדעתי זה אופטי. הדואר לא מרוויח ואם הדואר ימשיך כך, הוא יתבוסס והאוצר לא ייתן עוד כספים. בקיצור, כל העסק הזה יקרוס. הוא לא מרוויח וזה רק אופטי. לכן אני חושב שאנחנו כחברי ועדת הכספים צריכים לדאוג לשני דברים :

הדבר הראשון הוא דאגה לעובדים. אני חושב שהעובדים לא אשמים במה שקורה כאן. אני תמיד אומר – ואני הייתי מנכ"ל וניהלתי חברות – שעובד לא אשם כאשר החברה מפסידה. מי שאשם בדרך כלל, אלה הם המנהלים. אנחנו צריכים לדאוג לעובדים של הדואר היום. חייבים לראות איך בהפרטה העובדים שעובדים עכשיו מקבלים את מה שמגיע להם וגם העובדים שיבואו, שחש וחלילה לא יקבלו תנאים גרועים מאוד.

הדבר השני הוא השירות לאזרח, שזה הדבר שצריך לתת אותו כי מה זה בנק הדואר? בנק הדואר הוא שירות לאזרח. ראינו שהולכים ונסגרים סניפים. דרך אגב, אותו דבר עם הבנקים. נסגרו סניפים, אמרו אוטומציה, אמרו שכלול וכך הלאה והיום איש מעל גיל 70 לא מסוגל לעבוד עם הדואר ועם הבנק. היום אפילו להתקשר לבנק, אתה צריך להיות מומחה באוטומציה. תארו לכם מה עושים אנשים מבוגרים. לכן השירות לאזרח חייב להיות בראש מעינינו. זה צריך להיות חלק מההפרטה. אותי מעניין פחות כמה האוצר יקבל. אותי מעניין יותר שיהיו תנאים בהם מי שייקח את הדואר ידע לתת שירות טוב לאזרח ובעיקר לאזרחים הוותיקים שהם בעצם הצרכים הגדולים ביותר של הדואר. תודה.

משה סולומון (הציונות הדתית) :

באופן עקרוני אני לא מתנגד להפרטה. תמיד כאשר יש הפרטה, יש איזשהו חשש שרמת הכדאיות של חברות פרטיות צריכות כדי לייצר רווח, תמיד יפגע באוכלוסיות מסוימות.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל) :

אתה מדבר כמו מישהו שהיה במעוז.

משה סולומון (הציונות הדתית):

לא הייתי. באופן עקרוני באמת ההבנה שהעולם של ההפרטה מגיע לכאן, אנחנו מבינים את בנק הדואר, אנחנו מבינים את חברת הדואר, אבל אם לא יהיו מנגנונים שיגנו גם על השירות, גם על האזרח, גם על העובדים – אנחנו עלולים להגיע למצב שבו ההפרטה תהיה כדאית מאוד מאוד לאותן חברות שזכו בה אבל צריך לבדוק האם בכל שרשרת מתן השירות באמת יהיה אפשר להגן גם במקומות שהכדאיות היא נמוכה יותר. זה אמור גם לגבי הפריפריה, גם לגבי מקומות שאולי הכדאיות בגלל כמות המשתמשים תהיה נמוכה יותר וגם לגבי הרבה דברים הקשורים באוטומציה וכן הלאה.

מצד אחד אנחנו מבינים שההפרטה נדרשת ונצרכת אבל מצד שני אנחנו יודעים להגיד שכדאיות יוצרת הרבה פעמים פגיעה בחלשים והשאלה היא האם בהצעה שאתם מביאים לכאן יש איזושהי התייחסות לתהליך הזה. גם בסיפור של החבילות, גם בסיפור של המיקוד, גם בסיפור של מרכזי החלוקה, בכל הדברים האלה אני יודע שבכל אחד כזה יש רמת כדאיות כדי לקיים את המקום הזה. כל מרחב כזה שלא תהיה לו רמת כדאיות, צריך לראות איך הוא לא יפגע באזרח הפשוט.

היו"ר משה גפני:

אני רק רוצה לומר שאני לא מצביע היום. אנחנו נצטרך ללמוד את הנושא.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

וגם להזמין את רשות התחרות. זה מאוד חשוב כי זו בדיוק נקודה. הם יצטרכו לומר באיזה היבטים של שירות הדואר הוא מונופול, איך מתמודדים עם זה וכולי.

היו"ר משה גפני:

אגב, מה זה הדואר החדש שמישהו נרשם בשמו?

יורם בונן:

חברת מסר היא חברה שמתחרה בחברת הדואר. היא בעלת היתר פרטי ומתחרה בחברת הדואר.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אנחנו נשמע גם את העובדים ואת הנהלת הדואר?

היו"ר משה גפני:

נמצא כאן יושב-ראש ועד העובדים אבל אני לא הולך להצביע היום.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אבל שלפחות נשמע אותם.

היו"ר משה גפני:

בסדר.

אנחנו חייבים לסיים כי אנחנו עוברים אחר כך לדיון מאוד קשה לגבי פיצויים בצפון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אני לא מתלהב מהפרטה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

איפה השרים? הם הלכו. מתי יצאו השרים?

ינוו אזולאי (ש"ס):

המנכ"לים כאן. זה גם טוב.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אני לא מתלהב מהפרטה. אני בכלל לא טיפוס מתלהב אבל אני בעד ההפרטה. אני חושב שבאופן כללי, בגדול, המדינה לא יודעת לעבוד ואנחנו פוגשים את זה בהרבה מאוד מקומות וגם במקום הזה. בקדנציה הקודמת הייתי במטה של החברה והיו לי שיחות עם מישאל וקנין ואין ספק שהגוף הזה לאורך לא מעט שנים, נוכחנו לדעת שהוא גוף כושל שהגיע לתוצאות כספיות עגומות וגם מבחינת השירות הירוד שהוא נתן לציבור. לכן אני בעד התהליך. אני חושב שאנחנו צריכים לקדם אותו ואסור לנו לעצור אותו.

היו"ר משה גפני:

אתה מבין מה שאתה אומר.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

כן. כמובן תוך שמירה על האינטרסים החיוניים של המדינה.

היו"ר משה גפני:

המשמעות של העניין היא גם לטווח הארוך. זאת דוגמה שהמדינה לא יכולה לקדם דברים שהיא מעוניינת בהם. היא רוצה לדאוג לפריפריה, היא רוצה לדאוג למבוגרים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אם המדינה רוצה לדאוג לפריפריה, היא יודעת לדאוג לפריפריה. זה לא בהכרח קשור לתהליך ההפרטה.

אלי דלל (הליכוד):

אדוני היושב-ראש, יש גם שילוב אבל יש אינטגרציה בין שתי האפשרויות. זה לא חייב להיות או זה לגמרי או זה לגמרי.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

כפי שאמרתי, בעיניי אסור לנו לעצור ואנחנו צריכים להתקדם בתהליך הזה. אני מסכים עם אורית שחשוב, גם לי חשוב, לשמוע את רשות התחרות. יש כאן נקודה של דפוס בארי, נקודה שעלתה גם בעבר. אני הכי בעד לעזור לדפוס בארי, בטח אחרי כל מה שהקיבוץ עבר ב-7 באוקטובר אבל אני גם מבין את הבעייתיות עם האחזקה עם כל השיקולים שרשות התחרות העלתה. יכול להיות שצריך לשמוע אותם שוב ולהגיע למסקנה כזו או אחרת.

שוב, באופן עקרוני אני מאוד מאוד בעד התהליך הזה ואני מאוד אשמח אם לא נסכל אותו. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה. יושב-ראש ועד העובדים, אם אתה יכול להתייחס בקצרה כי אני מסיים את הדיון ולא מצביע.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

נמצא כאן גם מנכ"ל הדואר. נמצא כאן מישאל.

היו"ר משה גפני:

אנחנו עוד נמשיך לדבר על זה.

שמעון פרג'ון:

יושב-ראש ארגון העובדים של דואר ישראל. אני בדואר 35 שנים ואני רוצה להגיד לחברי הכנסת הנכבדים, ואני מאוד מעריך את הדאגה לעובדים, שעובדי הדואר הם לא מסכנים. עובדי הדואר הם עובדים גאים שעושים עבודתם נאמנה עבור אזרחי מדינת ישראל.

ינון אזולאי (ש"ס):

אף אחד לא אמר מסכנים.

היו"ר משה גפני:

אף אחד לא אמר את זה.

שמעון פרג'ון:

להפך. אני אומר שאני מעריך את הדאגה לעובדי הדואר. אני לא אומר משהו אחר.

ינון אזולאי (ש"ס):

עכשיו ענית כמו פוליטיקאי.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אתה אומר עובדי הדואר מסכנים?

שמעון פרג'ון:

אני לא אומר.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אנחנו לא אמרנו, אז אתה אומר.

היו"ר משה גפני:

פרג'ון, אנחנו מכבדים ומעריכים את העובדים. כך היה גם בישיבות קודמות.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אנחנו רוצים לדאוג לעובדי הדואר.

שמעון פרג'ון:

אני לא מתווכח איתכם. אני אומר שאני מעריך את הדאגה לעובדי הדואר. אני חושב שההפרטה בעת הזאת היא הדבר הנכון למדינה, לאזרחיה ולעובדים של הדואר. עשינו כאן תהליך מאוד ארוך. השרים דיברו קודם, וגם עיגנו את זה ברישיון למי שמכיר אותו, על שירות אוניברסלי, להמשיך לתת את השירות בכל מקום במדינת ישראל. לנו העובדים, אנחנו הגענו בתהליך, בהסכם קיבוצי שקודם מנהל רשות החברות הציג אותו כאן לגבי שמירה על הזכויות של העובדים, העובדים נשארים תחת הסכמים קיבוציים תחת ההסתדרות. זאת אומרת, הדואר ממשיך במתווה נכון יותר על מנת שבאמת נוכל לשפר את השירות שלנו ועל מנת שבאמת נוכל להגן על התנאים, גם של העובדים במקביל ובאותה נשימה. לכן אני חושב שהתהליך הוא תהליך נכון.

אני מודה לכולכם על כל הסיוע שאתם נותנים.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. מנהל הדואר, דוד לרון.

דוד לרון:

לאורך שנים החברה סבלה מבעיות כלכליות קשות מאוד מצד השירות האוניברסלי שהיא נתנה. ההכנסות ירדו כי פעילות הדואר בירידה. העובדים לאורך שנים בלי ודאות תעסוקתית עד כדי שלפני שנה וחצי לא היה כסף למשכורות, לא היה כסף לספקים ולכן נדרש כאן פתרון.

השירות לציבור נפגע כתוצאה מזה שלחברה לא רק שבקושי היה כסף לשלם משכורות, בוודאי שלא היה כסף להחליף מסכי מחשב מיושנים, תוכנות שכבר לא נתמכות, בוודאי שלא להחזיק סניפים, לא להחזיק סוכנים, לא להחזיק פעילות ברמה שאפילו לא מתאימה למאה ה-20. לכן נדרש פתרון.

הסוגייה של רמת השירות נפגעה בגלל תשתיות שמתאימות למאה ה-19 ולא למאה ה-21. אני גר ביישוב בקו העימות בצפון, מקבל שירות מסוכנות בכפר מזרעה ליד נהריה וכשמגיעים לקבל את השירות, המסך היה נתקע, פתרונות התוכנה היו לא רלוונטיים, לא הייתה אפשרות למשוך כספים בשום צורה אלא להמתין בתור. את הדברים האלה פותרת כרגע גם תוכנית ההבראה וגם המהלכים שנעשים לאור השיפור במצב החברה. הפעולות האלה ייתנו רמת שירות גבוהה יותר.

היו"ר משה גפני:

אנחנו מדברים על הפרטה. לא מדברים על תוכנית הבראה.

דוד לרון:

כן. אבל ההבראה, בהיעדר הפרטה, ושוב, כמנכ"ל חשוב לי ליידע אתכם, והיה וההפרטה לא תושלם בחודשים הקרובים – החברה תגיע שוב לחדלות פירעון. זה נתון כלכלי. המצב של החברה, בוודאי לאחר המלחמה שפגעה בהכנסות החברה, הוא כזה שהיא במצב רגיש, עדין ולא המשכי. היא לא ברת קיימא בהיעדר משקיע שיכניס עוד משאבים לחברה.

לגבי הפריפריה, ושוב אני אומר את זה כתושב הפריפריה. הדואר בשנה האחרונה סגר בסך הכול כ-40 סניפים. הוא מחזיק 400 סניפים. לצד אלה שנסגרו, בחודשים האחרונים פתחנו - גם כשלא נדרשנו על פי הרגולציה – ברהט, בבני ברק, במודיעין סניף נוסף.

היו"ר משה גפני:

בבני ברק סגרתם.

דוד לרון:

בבני ברק היה סוכן שעזב לא מרצוננו. לפני כשלושה חודשים פתחנו סניף חדש שלא נדרש על פי הרגולציה. מרכז המחקר של הכנסת בדק את השאלה שהיא בוודאי רלוונטית שהעלו כאן חברי כנסת, האם סגרנו יותר בפריפריה. מרכז המחקר של הכנסת הציג כאן בכנסת, למיטב זיכרוני בוועדה הזאת, נתון אמפירי שמראה שסגרנו בעיקר בערים הגדולות ולא בפריפריה. בוודאי שנשמור על זה כי אוכלוסיית הדואר גם בהיבט של הדואר כחברה פרטית בעוד שנה-שנתיים או שלוש, עיקר האוכלוסייה שהדואר ניזון ממנה היא אוכלוסיית הפריפריה. לכן העתיד של הדואר הוא דווקא באוכלוסיות שאתם בצדק דואגים להן ולכן אני סבור שההפרטה היא זו שתפתור את השירות לציבור ותיתן ודאות גם לעובדים.

אליהו רביבו (הליכוד):

אני מבקש לדעת האם בחנתם אפשרות בה אתם תדללו באופן דו שלבי לכל הפחות שאחוז מסוים, הגבוה יותר, יופרד ואחוז אחד יונפק לצורך הבראה, הכנסה, צמיחה, ואז אפשרות בחינה מחדש לגבי האחוזים שישארו.

ינקי קוינט:

עלו כאן כמה דברים. התייחסתם כאן גם להפרטות באופן כללי.

היו"ר משה גפני:

לא. רק תשובה לחבר הכנסת רביבו. על כל הדברים האחרים נדבר.

אליהו רביבו (הליכוד):

שתהיה לנו הכנה לדיון הבא.

ינקי קוינט:

זה היה המודל הקודם.

אליהו רביבו (הליכוד):

שלא מומש.

ינקי קוינט:

שלא מומש. הייתה פחות התעניינות, הוא היה יותר בעייתי.

אליהו רביבו (הליכוד):

פחות התעניינות מצד משקיעים לעניין ההפרטה?

ינקי קוינט:

כן.

אליהו רביבו (הליכוד):

אם זה לא באופן גורף, הם לא מגלים עניין? אני רק רוצה ללמוד את הנושא.

ינקי קוינט:

כן. יכולת השפעה, יכולת הכוונה. הרגולציה על החברה במתכונת הזאת, אופן השליטה בדירקטוריון.

אליהו רביבו (הליכוד):

באיזה אופן אתם בדקתם את המודל ההוא שלא צלח? בכמה אחוזים חשבתם להפריט?

ינקי קוינט:

20. תחלנו ב-20

אליהו רביבו (הליכוד):

לא, אני לא שם. משקיע שבאמת לא יכול להשמיע את קולו באופן ברור עם מה שנקרא רוב אצבעות, לא יגלה עניין כי זה לקבור כסף במחלה חולה. אני אומר 60 אחוזים. מ-55 אחוזים ומעלה.

ינקי קוינט:

אין תועלת. כאשר המדינה נשארת ב-40 אחוזים אתה מאבד - - -

אליהו רביבו (הליכוד):

אבל הציבור בעל עניין.

ינקי קוינט:

זה לא אפקטיבי. בחברות מעורבות כאשר המדינה נמצאת, באופן כללי בכלל, אני חושב שכן חשוב לדבר על הפרטות ואני אומר כמה משפטים. השאלה היא לא למה להפריט אלא למה ששירות או למה שחברה תהיה ממשלתית. למה הממשלה צריכה להיות בעסקים כאלה, למה הממשלה צריכה להיות בעולם תחרותי. הספרות מדברת על מונופולים טבעיים, על חסמי כניסה גבוהים, שיקולים ביטחוניים, שם נכון שהממשלה תהיה.

היו"ר משה גפני:

לא ניכנס לפרטים.

ינקי קוינט:

לכן יש גם פרמיה וכאשר אתה לוקח את כל החברה ויש מישהו חיצוני שלוקח אותה, נוח לו יותר לנהל את זה בצורה נכונה והמדינה כמדינה בחברה מעורבת מפסידה והיא לא שומרת על האינטרסים של הציבור בצורה מלאה. בין החלופה של הפרטה מלאה לבין החלופה של הפרטה חלקית, הפרטה מלאה טובה בהרבה.

אליהו רביבו (הליכוד):

אדוני היושב-ראש, אין ספק אם מדובר ביחס של 20-80.

ינקי קוינט:

לא, גם ב-40-60 וגם ב-50-50.

אליהו רביבו (הליכוד):

קיבלתי תשובה על מודל שמתייחס לאפיק שונה. יחס האחוזים לגמרי משנה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אני לא מצליח להבין. איזה משקיע ייכנס למיטה חולה כזאת אחרי ששמעתי אתכם?

אליהו רביבו (הליכוד):

בדיוק.

ינקי קוינט:

בחברה יש פוטנציאל גדול, גם בנכסים, גם בעובדים, גם בהסכמים שיש לחברה. בסוף הבעיה היא בניהול. הממשלה לא מנהלת טוב עסקים.

ינון אזולאי (ש"ס):

יש כבר כאלה שניגשו. נכון?

ינקי קוינט:

נכון.

ינון אזולאי (ש"ס):

כמה חברות?

יובל יעקבי :

תשעה פונים בתהליך.

ינון אזולאי (ש"ס) :

ויכולים להציע עוד.

יובל יעקבי :

לא.

ינון אזולאי (ש"ס) :

מישהו מהם היא חברה זרה?

יובל יעקבי :

לא. יש קרנות שיש להם שותפים בחוץ לארץ אבל שותפים שפעילים בישראל.

ינון אזולאי (ש"ס) :

יכול להיות שהם שותפים פעילים בחוץ לארץ, אני לא יודע בדיוק על מי אתם מדברים, אבל שלא נגיע למצב כמו שקרה לנו למשל בנמל כאשר הגיעו סינים.

יובל יעקבי :

כאן אנחנו שמחים לומר – אנחנו כמובן היינו שמחים על כל משקיע – שהסיבוכיות הזאת לא צפויה בהפרטה של הדואר כי כל הגופים שפנו הם לא גופים כמו הסינים או התורכים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

אגב, הגיעו סינים ובנו נמל מעולה.

ינון אזולאי (ש"ס) :

כן, אבל השאלה מה קורה ביום יום היכן שהם בונים. לא צריך לדאוג מכך?

ולדימיר בליאק (יש עתיד) :

הייתי בנמל. מדהים.

היו"ר משה גפני :

תודה. אמרתי שנלמד את העניין הזה. אני מאוד חושש מהמציאות הזאת שמשרד האוצר מעורב כאן מאוד. יכול להיות שהוא רוצה לחסוך כסף, להרוויח כסף. אני לא בטוח שכל מה שדיברנו כאן בוועדה כמה פעמים בשנים האחרונות, האם התוצאות של כל הדברים האלה הן תוצאות שאכן השביעו את רצוננו. להגיד שפתחתם סניף בבני ברק, אני במקרה גר היום בבני ברק, פעם הייתי גר באופקים, ובבני ברק הסניפים נסגרו ובני ברק זה מקום שמשמש הרבה בשירותי הדואר אבל בוא נניח רגע לעניין הזה.

אנחנו לא שבעי רצון. אנחנו שמחים על מה שנעשה, על כך שנפתחו כמה סניפים ונעשו פעולות שבכל אופן קידמו את רשות הדואר, גם את בנק הדואר במידה מסוימת, אבל אנחנו רחוקים מאוד ממציאות שקיוונו שתהיה.

אנחנו נלמד את זה יותר לעומק. נביא את הנושא לכאן, נביא את רשות התחרות, נביא את האנשים שעוסקים בעניין הזה ונצטרך לקבל החלטה. אני חושש ממשרד האוצר. חושש.

נועם דן:

אפשר לשאול מה החשש? באמת, בתמימות. אני יודעת שלפעמים אני נראית קצת מאיימת.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אני לא חושש מהמשרד. אני חושש מהשר.

ינקי קוינט:

אדוני, האוצר נדרש להשקיע כאן הרבה כסף בהסכם ההבראה.

היו"ר משה גפני:

בסדר. אני לא פותח דיון על זה. אני רוצה להגיד לך שאת לא מאיימת. זה נחמד מאוד מה שאת אומרת ומה שהספקת לומר אבל תצטרכו לומר יותר כאשר נמשיך את הדיון. אני מכיר את משרד האוצר, העבודה שלי היא משרד האוצר ואני בקשר עם משרד האוצר. אני יודע מה המטרות שלו וגם מה שהוא לא אומר כאן בוועדה.

נועם דן:

כל מה שעומד לנגד עינינו זה רק אינטרס הציבור.

היו"ר משה גפני:

לא חשבתי אחרת. מה חשבת אחרת?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הפרטה היא הרבה פעמים מנוע לשיפור שירות.

היו"ר משה גפני:

רבותי, אנחנו נמשיך את הדיון בעניין הזה. אני מודה לכם. תודה.

אנחנו נעבור לסעיף האחרון בסדר היום שהוא לא קל, הנושא הזה של הפיצויים בצפון וכל מה שנלווה אליו.

חמש דקות הפסקה ונתחיל את הדיון.

הישיבה ננעלה בשעה 12:52.